

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 598-ҳадис

وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يَمْنَأَنَّ أَحَدُكُمُ الْمُؤْتَ لِضُرِّ
أَصَابَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ؛ أَحْبِنِي مَا كَانَتِ الْحَيَاةُ حَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاءُ
حَيْرًا لِي». مُتَّقِقٌ عَلَيْهِ [خ 5671، م 2680] وسبق برقم 45.

Анас розияллоху анхудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бирортангиз бошига тушган кулфатни деб ҳаргиз ўлим тиламасин! Ундаи қилишдан бошқа чора бўлмаса, «Аллоҳумма аҳйиний ма канатил ҳайату хойран лий ва таваффаний иза канатил вафоту хойран лий» «Аллоҳим, модомики ҳаёт мен учун яхшироқ экан, мени яшатгин. Агар ўлим мен учун яхшироқ бўлса, мени вафот эттиргин!» деб айтсин», дедилар.

Муттафакун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

